

Petra Reski: Von Kamen nach Corleone - Die Mafia in Deutschland

(Hoffmann in Campe, Hamburg, 2010, 351 strani)

O delovanju mafije je napisano že veliko literature. Obstoječi literaturi se je v letu 2010 pridružila nova knjiga nemške pisateljice in novinarka Petre Reski z naslovom Von Kamen nach Corleone - Die Mafia in Deutschland. Knjiga nam opisuje popotovanje Petre Reski iz nemškega mesta Kamen v italijansko mesto Corleone, ki bralcu približa svet mafije, odkrije nov pogled na njeno delovanje in s tem na delovanje organizirane kriminalitete. Knjiga nas seznanja z novimi načini odkrivanja organizirane kriminalitete ter s tem povezanimi težavami, s katerimi se soočajo organi pregona. Svet mafije ni tako oddaljen od realnosti, kot se morda zdi na prvi pogled. Mafija je prisotna v naši vsakdanjosti, kroji vsakdanjo politiko in močno vpliva na gospodarstvo države, v kateri deluje. Pisanje Petre Reski o mafiji in njenem delovanju je zato za Nemčijo zelo pomembno. Obstoja mafije v Nemčiji se namreč zaveda le malo ljudi. Le malo jih ve, da mafajska organizacija 'Ndrangheta' deluje tudi širše in izven Italije.

Po besedah Petre Reski 'Ndrangheta deluje v Nemčiji že vse od leta 1960. Deluje v vsakem mestu, kjer so italijanski delavci dobili možnost opravljanja dela kot tuja delovna sila – na primer delo v proizvodnji avtomobilov Mercedes Benz. Klasične regije delovanja 'Ndranghete so tako Bayern, Nordrhein-Westfalen, Hessen Baden-Württemberg in mesta, kot so Stuttgart, München, Duisburg, Bochum, Oberhausen, Neukirchen, Essen itd. Poleg 'Ndranghete sta v Nemčiji aktivni tudi mafijski organizaciji Camorra in Cosa Nostra. Slednja ima svojo mrežo zelo razvito vse od Hamburga preko Manheima do Wuppertala. Omenjene organizacije med seboj nimajo težav in sporov, saj je Nemčija ozemeljsko dovolj velika za vse. Po padcu Berlinskega zidu so svoj vpliv razširile tudi na vzhodni del države. Razlika v delovanju mafije v Nemčiji in Italiji je v tem, da v Nemčiji mafija deluje brez opaznega nasilja, deluje v ozadju in je tako bolj ali manj nevidna. Kljub temu pa mafija v Nemčiji zasluži ogromno denarja, kar zaradi prej omenjenega vpliva na gospodarstvo, po besedah Petre Reski, ne sme ostati prezrto.

---

1 'Ndrangheta ali bratstvo se je razvila v Kalabriji kot opozicija državni represiji. Podpirali so jo separatistično nastrojeni lokalni veljaki. Izvor besede je grški in pomeni andrangetos, kar pomeni hraber in zvit človek. 'Ndrangheta ima zelo razvito arhaično strukturo, podobno federaciji. V organizaciji veljajo stroga pravila in zgodovinsko obarvani ceremoniali sprejemanja novih članov. Je zelo nasilna organizacija, kar kaže po brutalnih ugrabitvah in izsiljevanju. Od šestdesetih letih dalje trguje z sadjem in zelenjavo, ukvarja se z preprodajo prepovedanih drog in ugrabitvami ter pranjem denarja (Dobovšek, 2008).

Navdahnjena s to mislijo in navdušena nad mafijskim romanom Boter se je Petra Reski leta 1978 odpravila na popotovanje od Kamena do Corleona. Dobrih deset let kasneje se je preselila v Italijo, kjer živi in preučuje delovanje mafije in organizirane kriminalitete še danes. Meni, da je potrebno načrtano pot prepotovati večkrat v življenju, saj ko potuješ drugič, dojemaš svet in okolico čisto drugače kot prvič, zato se je na popotovanje iz Kamna v Corleone odpravila kar dvakrat. Ko se je na pot odpravila prvič, je bila prepričana, da mafija pomeni čast in ponos. Da gre za ponosne starejše gospode, ki vedno držijo skupaj. Danes Petra Reski meni, da je mafija pravo nasprotje temu, kakor je predstavljena v mafijskih filmih in knjigah. Mafija ne upošteva ne časti in ne ponosa. V imenu mafije se je zgodilo veliko hudih ubojev in umorov. Kot primer Petra Reski navaja uboj mladega Giuseppeja di Mattea. Njegov oče je bil krovna priča v postopku proti članu mafijske organizacije. Zaradi sodelovanja s policijo so Mattea pri osmih letih ugrabili, ga za tri leta zaprli v podzemni zapor, ga nato ubili in za konec še polili s kislino z namenom uničenja dokazov (trupla).

Kot že navedeno, mafija ne deluje samo v Italiji. V Duisburgu je prišlo leta 2007 do prvega mafijskega obračuna v Nemčiji. Dva mafijska klana iz italijanskega mesta San Luca sta se krvavo spopadla za prevlado nad mestom. V strelskem obračunu je tako v neki italijanski restavraciji umrlo šest ljudi. Zvezni urad kriminalistične policije (v nadaljevanju ZUKP) poroča, da se je v dveh letih po spopadih v Duisburg iz San Luce preselilo petinšestdeset mož z namenom zaposlitve v italijanskih restavracijah. Ker so bili vsi brez kriminalne preteklosti, jih nihče ni povezal z mafijo. Izkazalo se je, da so bili v resnici sinovi, vnuki ali mlajši bratje mafijskih šefov. Po poročilu ZUKP je v Nemčiji sto enainšestdeset skupin mafijskega klana Pelle Romeo, ki je bil udeležen v spopadu v mestu Duisburg. Gre za najbolj vpliven mafijski klan v nemškem prostoru, sledita mu klan Farao in klan Carelli. Vsi pa so člani 'Ndranghete. Po mafijskem spopadu v Duisburgu je dobilo triinpetdeset italijanskih restavracij v Berlinu pošto, da morajo plačevati varščino. Štirideset od teh je obiskala mafija, eno restavracijo so celo požgali. Berlinska restavracija »Numero Uno« se je uprla plačevanju varščine in od tedaj naprej prodaja anti-mafijske surovine, to sta kava in vino, ki sta pridelana na tistih ozemljih v Italiji, ki jih mafija ne nadzoruje. S tem dajejo jasen signal mafiji, da nasprotujejo temu izsiljevanju. Nekatero restavracijo so se združile in ustanovile prvo nemško skupino, ki se bori proti pobiranju varščine. V Italiji pa se proti mafiji že vrsto let bori organizacija Libera. Ustanovil jo je duhovnik Don Luigi Ciotti. Njeni člani delujejo po vsej Italiji in njihova naloga je preprečevanje pobiranja varščin, organizacija protestov proti vplivnim mafijskim šefom ter nudenje pomoči žrtvam mafijskega nasilja. Organizirajo različne konference in poročajo javnosti o kriminalnem delovanju mafije. Dve mafijski vodji, ki sta delovali in bili vpleteni v Duisburgu, sta se takoj po spopadih preselili v Erfurt. Odprli sta nove italijanske restavracije z visokim standardom. V njih so zaposlili natakraje, ki so pred krvavim spopadom v Duisburgu delovali v tamkajšnjih italijanskih restavracijah. Pele Romeo ima po poročilu ZUKP enajst restavracij na območju Erfurta, v katerih naj bi potekalo pranja denarja. Še bolje kot v Duisburgu in Erfurtu so mafijski posli 'Ndranghete uspevali na vzhodu v mestih Sachsen in Thüringen po padcu Berlinskega zidu. 'Ndrangheta je na teh območjih zgradila nakupovalne

centre in hotele, v katerih še danes poteka pranje denarja. Pranje denarja po mnenju Petre Reski pomeni, da pošten podjetnik ne more biti konkurenčen proti ilegalnim metodam, ki jih uporabljajo mafijci za poslovanje. Pri tem ne gre samo za gospodarski vpliv, temveč tudi politični. Preiskovalci se zavedajo, da se v teh lokalnih in restavracijah pere denar, a je to zelo težko dokazljivo, ker obstaja veliko zakonov, ki ščitijo posameznikovo integriteto. Danes v boju proti mafiji ne zadostuje samo znanje o pranju denarja. Mafijske družine imajo vedno večji vpliv v politiki. V poročilu ZUKP, ki ga navaja Petra Reski, je napisano, da je bil v okviru regionalnih volitev v Turingenu v italijanskem lokalnu Y organiziran volilni štab politične stranke, nemške krščanske demokratične unije. Ob zmagi na volitvah so se vse vodje politične stranke udeležile vsesplošne zabave imenovane »Italijanske noči«. Italijansko noč je organizirala oseba X, ki je povezana z 'Ndrangheto. Drug primer mafijskega vpliva v politiki je ponarejanje volitev v manjšinski italijanski senat v Nemčiji. To se je zgodilo v mestu Stuttgart. Pravnik Nicola di Girolamo je bil s pomočjo mafije neupravičeno izvoljen v manjšinski italijanski senat, ker je mafija ponaredila volilne glasove. Mafija je volilne glasove ponarejala preko podružnice navijaškega kluba Inter Milano. Tradicionalno mafija politike podkupi, da delajo v njeno korist, v tem primeru pa so Di Girolamo mafijci sami vzgojili, torej je bil njihov član. Z njegovim delovanjem sta dva mafijska klanu 'Ndranghete oprala dva tisoč štiristo milijard evrov, sam pa je utajil za tristo petinšestdeset milijonov evrov davkov.

V Baden-Württembergu mafija že vrsto let svoj »oprano« denar investira v legalne gospodarske posle, zaradi česar veliko mafijskih poslov spada pod gospodarsko kriminaliteto, kar mafijci pridno izkoriščajo. Takšna oblika je namreč preiskovalnim organom težje dokazljiva.

Oddelek za organizirano kriminaliteto je od leta 1990 v rokah državnega tožilca Helmunda Krombacherja. Zaradi uspešnega delovanja in odkrivanja mafije v Stuttgartu mu je mafijska organizacija Camorra zagrozila s smrtjo. Od takrat mora živeti pod nadzorstvom policije. Krombacher pravi, da so dolgoletne preiskave mafijskih skupin drage. Problem je, kot že rečeno, v prijavljanju, odkrivanju in dokazovanju organiziranega kriminala mafijskih združb, pa tudi v komunikaciji in razumevanju italijanskih dialektov.

Žrtve italijanske mafije v Nemčiji so bili vedno Italijani in ti so vedno molčali. Nihče ni prijavil kaznivih dejanj organom pregona, le v enem primeru se je uvedel kazenski postopek, ker so bile žrtve poročene z nemškimi ženami. V boju proti mafiji so zelo pomembne krovne priče. Edini primer priče v Nemčiji zoper mafijo je bil ta v Stuttgartu, v sredini devetdesetih let prejšnjega stoletja. Italijani takšni priči pravijo »mrtev človek, ki govori«. Prvi primer je Masimo Ciancimino. Masimo Ciancimino je bil najmlajši sin bivšega župana Palerma Vita Ciancimina. Odkar je Masimo spregovoril o mafiji, je začel prejemati številne grožnje. Grozili so tudi njegovemu sinu, v njegovem stanovanju je bila nastavljena bomba. Danes ga varujejo posebne varnostne enote. Njegov oče Vito Ciancimino je bil obsojen sodelovanja z mafijskim šefom Cosa Nostre - Bernardom Provenzanom. V štirih letih je izdal štiri tisoč dvesto gradbenih dovoljenj, od tega jih je tri tisoč tristo dodelil članom mafijske združbe Cosa Nostra. Masimo je svojega očeta vozil k Bernardu Provenzanu, ki je štirideset let uspešno deloval na Siciliji. Po smrti Vita Ciancimina,

so leta 2006 Bernarda Provenzana aretirali in še le tedaj je Masimo ugotovil, kdo je bil Bernardo v resnici. Po besedah Masima (v Reski, 2010) je danes mafija čisto drugače organizirana, kot je bila včasih. Masimo omeni, da ima mafija v Evropi zelo močan vpliv v gospodarstvu, kjer ustvari največ dobička in ima največjo likvidnost ter pretok denarja. Po besedah Masima se mafija zaveda, da je na Siciliji s strani države močno nadzorovana, zato svoje dejavnosti opravlja zunaj Italije. Ker se v Nemčiji ne govori o mafiji, je ta država pravi raj zanjo. Masimo to podkrepi z mislijo, da vsi organizirani kriminalci iščejo nove načine pranja denarja. Takšna država, ki nima svojih institucij dobro pripravljenih za preprečevanje organizirane kriminalitete, je zanje idealna. Masimo je z vsemi izjavami in notranjimi informacijami o delovanju mafije ostal kot krovna priča na prostosti. Tudi on bi moral biti v zaporu, saj je bil obtožen pranja denarja. Drugi primer krovne priče je bolj zapleten, ker je povezan s pričanjem enega od članov 'Ndranghete. Za razliko od ostalih mafijskih združb, ki delujejo v Italiji, je 'Ndrangheta posebna v tem, da gre za združenje ljudi, ki so si med seboj v sorodu – krvne vezi in poroke. Po principu kri ni voda, velja prepričanje, da sorodnik svojega sorodnika nikoli ne izda. Kljub tej sorodstveni vezi članov 'Ndranghete je Petra Reski imela priložnost spoznati eno izmed redkih oseb, ki ji je bila pripravljena zaupati podatke o delovanju 'Ndranghete v Nemčiji. Zaradi svoje varnosti je oseba v knjigi anonimna. Ta oseba je Petri Reski povedala, da Nemci niso več imuni na mafijo. Za začetek obstoja mafije v Nemčiji je omenila sedemdeseta leta prejšnjega stoletja. Omenila je mafijske umore v Duisburgu, pojasnila, da se je v nemškem mestu odvijal boj za ozemlje, zaradi česar je prišlo do smrtnih žrtev. Policija je storilce odkrila in pomirila javnost. Nihče se ne zaveda, da 'Ndrangheta še danes deluje v nemškem prostoru. Za 'Ndrangheto je Nemčija pravi raj. Petra Reski pravi, da nemške oblasti priznavajo mafijo, vendar menijo, da ni nevarna. Mafija je tako po uradnem stališču nemške politike v Nemčiji samo v manjšem številu. Petra Reski poudari, da je mafija v Nemčiji na »počitnicah«, saj je nihče ne nadzoruje. Temu, da se tako malo ljudi odloča za pričanje zoper mafijo, potrjuje dejstvo, da je ljudi strah zaradi groženj mafije njim in njihovim najbližjim. Mafijska grožnja je lahko samo pogled, kompliment ali pozdrav. Lahko je čisto preprosti stavek, kot v primeru policistove žene, ki so ji grozili v Palermu, ko ji je neznanec na ulici dejal, da ima lepega moža in družino in jo vprašal, če jo kaj skrbi zanjo. Takoj zatem so morali to družino preseliti iz Palerma. Tudi Petri Reski so grozili z vprašanji. Na primer, kakšne posledice ima lahko ona s tem, ko poroča o mafiji, kaj se ji lahko zgodi.

V Italiji je mesto San Luca eno najbolj tipičnih mafijskih mest. Je domače mesto klanov iz Duisburga. Devetintrideset mafijskih klanov živi med pet tisoči prebivalci. Italijanski preiskovalci pravijo mestu »mati zločina«. Ne daleč stran od mesta je hribovsko naselje in romarski kraj Santa Maria di Polsi. V Santa Mario di Polsi ne romajo samo navadni ljudje, ampak tudi vodje mafijske skupine 'Ndranghete. Odlično lego Santa Marie di Polsi so člani 'Ndranghete v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja dobro izkoriščali. Kraj jim je služil za skrivanje bogatih poslovnežev, ki so jih vrsto let ugrabljali. Za plačevanje njihove svobode so dobili veliko denarja. Postali so najbolj vplivna mafijska organizacija v Italiji. Danes so na tem območju posebne policijske enote. Iščejo skrite vodje mafije, ki se že vrsto let skrivajo v podzemnih prostorih. Nekateri prostori so zelo dobro opremljeni s

kopalnicami, dnevnimi sobami, solariji. Vsako leto se na romanje v Santa Mario di Polsi odpravijo vodje 'Ndranghete, lahko bi rekli, da imajo nekakšen sindikalni izlet. Policija ni temu verjela, a je s skrito kamero posnela, ko so vsi prišli na ta kraj. Petra Reski navede, da so mafijski šefi tako verni le zato, ker sodelujejo z italijanskimi duhovniki. Duhovniki jih namreč odvežejo njihovih grehov in prenašajo njihove ukaze na ostale člane, ki so v zaporu ali na prostosti. V Santa Marii di Polsi opravlja že vrsto let duhovniški poklic Don Pino Strangio iz San Luce. V svoji župniji je ustanovil nogometni klub, ki je igral v italijanski ligi. Klub je bil kmalu po svoji ustanovitvi izključen iz italijanskega prvenstva, ker so oblasti menile, da so igralci povezani z mafijo.

Italijanski državni tožilec Nicola Gratteri vodi postopke proti mafijskim klanom iz San Luce in je pri svojem delu zelo uspešen. Ugotovil je veliko sorodstvenih vezi med člani klanov iz San Luce, nekatere med njimi tudi pozna. Njegovo delovanje je zelo pomembno, saj je ujel več kot štirideset članov mafije iz San Luce. Uspelo mu je aretirati mafijskega šefa Antonia Pelleja, ki je imel pri sebi sto petdeset milijonov evrov, kar naj bi bil le delček njegovega denarja. Nicola Gratteri je bil vključen tudi v preiskavo v Duisburgu. Ugotovil je, da je v Nemčiji prav podoben sistem delovanja mafije kot v Italiji. Po njegovih besedah se je sistem delovanja mafije v Italiji v Nemčijo preprosto kopiral, namreč mafija deluje popolnoma enako. Ugotovil je, da se sodelovanje nemških mafijskih skupin z italijanskimi nikoli ni prekinilo, odnos in povezanost sta trdna. Gratteri omeni skrivnost preživetja mafije. Mafija se je vedno sposobna prilagoditi razmeram in spremembam v svetu. Mafija je postala »globalno podjetje«. Po spopadih v Nemčiji je Gratteri mislil, da bodo nemške oblasti sprejele nove zakone proti mafiji in jim s tem preprečile delovanje. Navaja, da bi lahko sprejeli boljše možnosti tajnega delovanja in preiskovanja, a se to ni zgodilo. Gratteri poudarja, da bi moral biti nemški parlament bolj pogumen in bolj odločno nastopiti proti tej obliki organizirane kriminalitete. Nasprotno kot v Italiji v Nemčiji kupcu restavracije ali nepremičnine ni treba obrazložiti, ali je ta denar dobil legalno ali ilegalno. V Nemčiji morajo preiskovalci posamezniku dokazati nepravilnosti pri posredovanju denarja, če sumijo, da gre za zlorabo. V Italiji pa mora vsak posameznik, ki kupuje nepremičnine obrazložiti, od kje je dobil denar. Takšen nemški sistem privablja kriminalne organizacije k pranju denarja. Če primerjamo poštenega in kriminalnega lastnika restavracije, je poštene že v samem začetku manj konkurenčen kriminalnemu, kajti za nakup bo moral vzeti kredite in jih odplačevati. Kriminallec je dobil denar ilegalno in bo lahko začel poslovati brez tega začetnega minusa. S takšnim ravnanjem se po besedah Gratterija uničuje prosti trg poslovanja. Mafija je grozila tudi Gratteriju. Januarja 2010 je pred njegovim sodiščem eksplodirala bomba. Kljub temu, da je Gratteri močno varovan s strani policije, je mafija našla pot tudi preko te ovire. V njegovi pisarni so našli skrit mikrofon. Storilca, ki ga je tja nastavil, še niso našli. Na takšen način bi lahko neznanec nastavil tudi bombo. Drug primer policijskega varovanja v Italiji je na Siciliji. Policija varuje kar celotno plantažo pomaranč Maria Caniglie. Mario se je uprl mafiji in ni plačeval varščine za svoje nasade. Mario je postal prvi pridelovalec kmetijskih izdelkov v Italiji, ki je policijo zaprosil za pomoč za varovanje njegovih površin pred mafijo. Ni se odločil, da bi zamenjal identiteto in zbežal. Noben drug kmetovalec ni sledil njegovemu načinu. Razlog za njegovo odločitev je ta, da

njegova družina živi in dela na tej zemlji že stoletja in da raje živi pod nadzorstvom policije, ki ga varuje pred mafijskimi napadi, kot pa da je suženj mafije.

Leta 1989 se je v Italiji začela akcija »Pomlad Palerma«. Takrat se je Italija obrnila proti mafiji in jih začela preganjati in obsojati za njihova kriminalna dejanja. Ob pogledu na stanje v Nemčiji je tudi Petra Reski poskušala pomagati in osveščati ljudi v Nemčiji v boju proti mafiji. Vendar je sama ugotovila, da je to nemogoče. Petra Reski meni, da ni politične volje, ki bi pripomogla k zanimanju za mafijo in preprečevanju njihovega delovanja, javnost pa je zavedena, ker poročila o mafiji niso popolna in resnična. Edini dogodek, ki je pritegnil pozornost na mednarodnem prizorišču in je v javnosti sprožil dvom o (ne)obstoju mafije v Nemčiji, je tisti strelski obračun med konkurenčnima klanoma 'Ndranghete v Duisburgu leta 2007. Še isti teden je v mesto Duisburg prišel italijanski duhovnik iz San Luce, Don Pino, in organiziral spravo med obema nasprotujočima si klanoma. V isti cerkvi so bili pripadniki obeh mafijskih klanov. En mesec po obisku Don Pina v Nemčiji so preiskovalci »ujeli« tekstovno sporočilo, v katerem je pisalo »vreme se je razjasnilo« in vojne med obema klanoma je bilo konec. Obstoje mafije v Nemčiji je nemška javnost priznala samo v Duisburgu. Mafijo opazimo le takrat, ko pride do krutih umorov in pobojev.

Nedavna konferenca z naslovom »Strategija Evropske unije za boj proti mednarodnemu organizirani kriminaliteti«, ki je potekala na pobudo italijanske evropske poslanke Sonie Alfano 28. in 29. marca 2011 v Evropskem parlamentu, je odličen pokazatelj napredka pri zavedanju problematike mafije. Konferenca se je udeležilo štirideset tožilcev iz Italije, ki se borijo proti mafiji. To so bili tožilci iz Neaplja, Palerma, Reggio, Calabrie, Catanzara. Njihov namen je bil opozoriti Evropsko unijo, da se mafija ne nahaja samo v Italiji. Cilj konference je bil ustvariti delovno skupino, ki bo napisala del skupne politike v boju proti mafijskim organizacijam v sedemindvajsetih članicah evropske unije. Skupni zakon naj bi bil čim bližje italijanskemu, ki je na tem področju najbolj napreden in celovit. Govorili so tudi o boljši zaščiti prič, koristne predloge v ta namen pa so podali kar sami sorodniki žrtev mafije (Alfano, 2011).

Glede na to, da ima mafija očitno velik vpliv v Nemčiji, ki velja za eno iz med vodilnih Evropskih držav, obstaja možnost, da deluje tudi v Sloveniji. Razmišljanje lahko potrdimo s tem, da imamo v Sloveniji podobno delujoč kazensko pravi sistem kot v Nemčiji, ki ravno tako nima pravno priznanega instituta obrnjenega dokaznega bremena. Pri nas prav tako velja, da kupcu nepremičnine ali imetniku velikega premoženja, ki ga ni mogel pridobiti le s plačo, ni potrebno obrazložiti, od kje je dobil denar, tako da je lahko tudi to magnet in povabilo za organizirano kriminaliteto. Drugi razlog je tudi ta, da sta nam Italija in Nemčija blizu glede na lego v evropskem prostoru, kar pomeni, da nismo prav veliko oddaljeni od poznanih žarišč delovanja italijanskih mafijskih skupin. Slovenska javnosti ni obveščena o morebitnem delovanju mafije v našem prostoru. Politike mafija tako ali tako ne zanima. Mar nismo potem res podobni Nemčiji? In za Nemčijo vemo, kako mafija tam deluje – tiho in nevidno. Možno je, da deluje pri nas prav tako. Nekateri strokovnjaki trdijo, da smo majhna država in da mafija pri nas zato ne more obstajati. Kaj pa če se motijo? Dober protiargument ozemeljske majhnosti je prav mesto San Luca, za katerega vemo, da v njem deluje kar devetintrideset

italijanskih mafijskih klanov. Območje Santa Marie di Polsi je prav zaradi svoje majhnosti privlačen vodilnim članom 'Ndranghete. Slovenijo je za pravi mafijski raj v časopisu La Repubblica ozačil novinar Maurizio Prestieri, ki se je pogovarjal z odmevnim avtorjem knjige Gomora. Prestiere pravi, da Slovenija nima protimafijske kulture, zato se lahko mafiji po državi gibajo neovirano (Trhle trditve o raju za mafijo v Sloveniji, 2011). Morda pa se res italijanski mafijski šefi prav v tem trenutku prosto sprehajajo po našem glavnem mestu in uživajo brezskrbne »počitnice«.

Predstavljeno delo se bere kot roman in bralcu na preprosti način v petnajstih poglavjih prikaže svet mafije, kot ga do sedaj ni še nobena podobna knjiga. Ob prebiranju se bralec počuti, kot da je sopotnik Petre Reski na skupnem, razburljivem popotovanju. Posebnost knjige so intervjuji, ki se prepletajo skozi celotno zgodbo, slednji so še posebno zanimivi, saj v njih na avtoričina vprašanja odgovarjajo najbolj zaščitne krovne priče, državni tožilci in žrtve mafije. Knjigo priporočam vsem, ki jim svet mafije vsaj malo buri domišljijo in poraja dvome.

Rok Rus

Viri:

- Alfano, S. (2011). *La lotta alle mafie dal Parlamento Europeo*. Pridobljeno aprila 2011 na <http://www.ilfattoquotidiano.it/2011/03/28/la-lotta-alle-mafie-dal-parlamento-europeo/100527/>
- Dobovšek, B. (2008). *Korupcija v tranziciji*. Ljubljana: Fakulteta za varnostne vede.
- Reski, P. (2010). *Von Camen nach Corleone-Die Mafia in Deutschland*. Hamburg: Hoffman und Campe.
- Trhle trditve o raju za mafijo v Sloveniji. (11. 2. 2011). *Dnevnik.si*. Pridobljeno aprila 2011 na <http://www.dnevnik.si/novice/kronika/1042423464>